

**Leo Trotskij:
Thälmann och "Folkrevolutionen"
(14 april 1931)**

Tack för citatet om "folk"-revolutionen ur Thälmanns tal, som jag ögnade igenom. Det går inte att tänka sig ett löjligare och mer uppsåtligt förvirrat sätt att ställa frågan! "Folkrevolutionen" - som paroll och till och med med en hänvisning till Lenin. Ändå är varje nummer av fascisterna Strassers¹ tidning prydd med parollen om folkrevolution *i motsättning* till den marxistiska parollen om en klassrevolution. Det är underförstått att varje stor revolution är folkets eller nationens revolution, i den mening att den enar alla kraftfulla och skapande krafter i nationen kring den revolutionära klassen och återskapar nationen runt en ny kärna. Men det är ingen paroll, det är en sociologisk beskrivning av revolutionen, en beskrivning som dessutom kräver en mer precis och konkret definition. Som paroll är den meningslöst kvacksalveri, en tävlan med fascisterna. Priset är att den sprider förvirring i arbetarnas sinnen.

Utvecklingen av Kominterns paroller är just i denna fråga slående. Efter Kominterns tredje kongress blev parollen "klass mot klass" ett populärt sätt att beskriva den *proletära enhetsfrontens* politik. Det var helt rätt: alla arbetare skulle enas mot borgarklassen. Senare kom de att förvandla parollen till en allians med de reformistiska byråkraterna mot arbetarna (erfarenheterna under den brittiska generalstrejken). Längre fram övergick de till den absoluta motsatsen: inga överenskommelser med reformisterna, "klass mot klass". Den paroll som skulle dra de socialdemokratiska arbetarna närmare de kommunistiska arbetarna kom under den "tredje perioden" att betyda kamp mot de socialdemokratiska arbetarna som om det gällde en annan klass. Nu en ny vändning: folkrevolution istället för en proletär revolution. Fascisten Strasser säger att 95% av folket vill ha en revolution, och följaktligen är det inte en klassrevolution utan en folkrevolution. Thälmann sjunger med i kören. I själva verket skulle arbetarkommunisterna säga till de fascistiska arbetarna: givetvis är 95%, om inte 98%, av befolkningen utsugna av finanskapitalet. Men denna utsugning är organiserad i en pyramid: det finns utsugare, underutsugare, under-underutsugare och så vidare. Det är bara tack vare denna pyramid som superutsugarna lyckas hålla nationens majoritet i schack. För att nationen verkligen ska kunna ombilda sig kring en ny klasskärna, måste den ombildas ideologiskt. Och det kan bara ske om proletariatet inte upplöser sig i "folket", i "nationen", utan tvärtom utvecklar ett program för *sin* proletära revolution och tvingar småbourgeoisin att välja mellan två regimer. Parollen om en folkrevolution lugnar småbourgeoisin liksom de breda arbetarmassorna, förlikar dem med den borgerliga strukturen med en "folkets" pyramid, och hindrar därmed deras befrielse. Men under nuvarande förhållanden i Tyskland suddar parollen om en "folkrevolution" ut gränsen mellan marxism och fascism och försonar en del av arbetarna och småbourgeoisin med den fascistiska ideologin. Det låter dem tro att de inte behöver göra något val, eftersom det i båda lägren bara handlar om en folkrevolution. I denna strid med en svår fiende tänker dessa usla revolutionärer först av allt på hur de ska imitera honom, hur de ska måla om sig själva i hans färger och hur de ska vinna massorna med hjälp av ett smart trick och inte med hjälp av revolutionär kamp. Ett i sanning skamligt sätt att ställa frågan! Om de svaga spanska kommunisterna skulle göra denna paroll till sin egen, skulle de komma fram till ett spanskt Guomindangs² politik.

(Översättning från engelska: Göran Källqvist.)

-
- 1 **Gregor Strasser** (1892-1934) var rival till Hitler i nazistpartiets ledning, och betonade den socialistiska demagogin. Han avrättades under Hitlers "blodiga utrensningar" i juni 1934.
 - 2 **Guomindang** (Folkets parti) i Kina var ett borgerligt-nationalistiskt parti som bildades av Sun Yatsen 1891. Leddes efter 1926 av Chiang Kaishek, som krossade den kinesiska revolutionen 1925-27.